

Uvod

Građansko pravo se može definisati objektivno kao skup pravnih pravila kojima se uređuju građansko pravni odnosi, a to znači oni odnosi među ljudima u koje oni ulaze povodom imovine, činioca i imovine. Građansko pravni odnosi su društveni odnosi među pravnim subjektima, između fizičkih i pravnih osoba, no ne svi odnosi, već samo oni koji su pravne prirode (a u vezi imovine, činioca i imovine).

Nekad, u Rimskom pravu pod *ius civile* podrazumijevalo se cjelokupno pravo rimske države, nije bilo diferenciranja na građansko i druge grane. Kasnije se išlo na diobu prema Ulpijanu na javno i privatno pravo. Ona i danas postoji, podložna kritikama, no još uvijek ima težinu i koristi se i u teoriji i u praksi. Često se poistovjećivalo privatno i građansko pravo. No privatno je puno širi pojam od građanskog. U privatno spadaju i druge grane prava: trgovačko, radno, porodično (nije svugdje izdvojeno).

Današnji naziv potiče od rimskog *ius civile*, to je uglavnom prijevod rimskog naziva, no u rimskom pravu *ius civile* obuhvatao gotovo cijeli pravni poredak. Vrijedilo je pretežno samo za rimske građane, a ne i za strance. Prema strancima je vrijedilo *ius gentium* (pravo naroda). Kasnije kad su i stranci dobili državljanstvo došlo je do stapanja

Postoji još jedan naziv, imovinsko pravo. Građansko pravo pretežno uređuje odnose imovinskog pravnog sastava. No to je preširoko, jer i neke druge grane imaju karakteristike imovinskog (porezno, industrijskog vlasništva), a preuzak je jer ne obuhvata neimovinske aspekte (zaštita neimovinskih dobara – naknada za štetu...).

2. Građansko pravo u objektivnom smislu

Građansko pravo u objektivnom smislu je skup pravnih pravila kojim se uređuju oni imovinski odnosi u koje ljudi ulaze povodom stvari (kupiti neku stvar) činidaba (sklopiti neki ugovor) ili imovine. Faktični odnos postaje pravni onog trenutka kad mu objektivno pravo priznaje svojstvo pravnog odnosa stvarajući na taj način građansko pravni odnos. Građanskopravni odnos je onaj društveni odnos koji je uređen pravnim pravilima građanskog prava. Postoje 3 vrste građanskopravnog odnosa i to:

faktički;

materijalni;

društveni.

Građanskopravni odnos je onaj društveni odnos koji je uređen pravnim pravilima građanskog prava.

Građanskopravnim odnosom nastaju određena prava za subjekte između kojih je odnos nastao koja se nazivaju subjektivna građanska prava. Subjektivna građanska prava proizlaze iz jedne pretpostavke. Da bi se ta pretpostavka za koju je povezano i iz koje nastaje subjektivno građansko pravo razlikovala od ostalih pretpostavki koje su potrebne za postanak odnosa, ona se naziva pravnom osnovom. Njeno se postojanje mora dokazati. Ona je središnja pravna činjenica oko koje se grupiraju sve ostale potrebne pravne činjenice. Zato ona daje i određuje karakter samog građanskopravnog odnosa. Građanskopravni odnos bitno je ovisan o pravnoj osnovi. Pravna osnova uvijek prethodi samom građanskopravnom odnosu. Da bi nastao konkretni građanskopravni odnos sa pravima i obvezama za određene subjekte nije dovoljna pravna osnova nego je potrebno da se ostvare i sve činjenice koje se pravnom normom traže kao pretpostavke. Osim pravne osnove potrebna je i činjenična osnova koja se nalazi u uzročnom kompleksu s pravnom osnovom.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com